

sosyalist işçi

www.sosyalistisci.org

DEVRİMCİ ANTİKAPİTALİST HAFTALIK GAZETE

Sayı 405 ■ 11 Ocak 2011 ■ Fiyatı: 1 TL

KPSS mağduru öğretmenler 15 Ocak'ta Ankara'da

KPSS skandalının ardından atamaları yapılmadığı için mağdur olan binlerce öğretmen, 15 Ocak'ta Ankara'da büyük bir eylem yapacak.

Kopyacıların neden olduğu mağduriyetin giderilmesini ve Şubat ayında yapılacak 30 bin atamada mağdur öğretmenlere yer verilmesini isteyen öğretmen adaylarının çok sayıda ilden Ankara'ya gelmesi bekleniyor.

2010 KPSS mağdurlarının organize ettiği büyük eylem için bir internet portalı üzerinden örgütlenen öğretmenler, Türkiye'nin dört bir yanından katılımı sağlamak için çalışmalarına başladı.

15 Ocak Cumartesi günü Ankara Sıhhiye'de buluşacak olan öğretmen adayları, Şubat ayı içerisinde en az 30 bin kişilik ek atama yapılması için seslerini duyurmaya çalışacak.

Toplanma saati 11.00. Saat 12.00'de yürüyüşe başlayacak KPSS mağduru hükümete "sorunumuzu derhal çözün" talebini haykıracak.

Doğan Holding eski CEO'su CHP'de il başkanı oldu

Kılıçdaroğlu-Tekin ikilisi CHP'yi halka indireceğini söylüyor. Nüfusunun çoğunluğu emekçilerden oluşan İstanbul'da

CHP'nin başına Doğan Holding'in eski CEO'su Nebil İlseven getirildi.

Bankacılık ve finans alanında patronluk yapan İlseven şimdi CHP'de patronluk yapacak.

İşçiden emekçiden bahseden CHP'ye oy veren zenginler işe el koyuş oldu.

4 yıldır Hrant yok

4 yıldır yargıç yok, savcı yok, hükümet yok, meclis yok, adalet yok, vicdan yok, yüzleri yok, yürekleri yok.

S. 4-5

19 Ocak'ta saat 3'te vurulduğu yerde

Ankara'da SSK İş Hanı önü, 18.30 • İzmir'de Konak YKM önü, 17-30

İstanbul: DurDe forumu, 4 yıldır Hrant yok, Taxim Hill, 15 Ocak, Cumartesi, 16.00
İzmir: DurDe forumu, Hepimiz hala Ermeniyiz, Fransız Kültür, 15 Ocak, Cumartesi, 16.30

Demokratik Özerklik tartışmalarına DSİP'ten katkı

19 Aralık günü BDP'nin yayınladığı bildiri kendi önerilerinin akademik ve siyasi tartışmalar sonucunda şekilleneceğini ifade etmiştir. Aşağıdaki öneri bütün Türkiye çapında değil Kürt halkının "kendi kaderini tayin hakkı" prensibi etrafında sadece Kürtlerin yaşadığı bölgeler için tartışmak üzere bu çağrıya bir yanittir.

S.3

Torba yasaya hayır!

S. 2

KCK davası barışa engel

S. 3

Yurtseverler
ve
milliyetçiler
tarafından
katledilen
iki devrimci

S. 8

Neresinden tutsanız elinizde kalıyordunuz

12 Eylül referandumunda halkın yüzde 58'inin değişmesini istediği yargı tüm çürümüşlüğü ile gündemden düşmüştü.

27 Mayıs darbesi ile temelleri atılan ve 12 Eylül'le pekiştirilen yargı sistemi bütünüyle anti-demokratik ve en çok tepki toplayan yanlarından biri de her zaman tutukluluk sürelerinin uzunluğu olmuştur. Mahkemelerin delil eksikliği gibi nedenlerle hüküm veremediği halde çoğu solcu muhalif ve Kürt binlerce insan zindanlarda yıllarca tutuldu.

Yargıyı'nın tutukluluk sürelerine dönük yeni düzenlemesi ise büyük tartışma yarattı.

Tartışmanın bir yanını tahliyeler oluşturuyor. Özellikle Hizbulkontra üyelerinin 10 yıl tutukluluk sürelerinin sonunda tahliye edilmeleri öne çıkarılarak tahliyelere karşı kampanya yürütülüyor. Tahliyelere karşı çıkanlar ise Ergenekon davasının Silivri'deki sanıklarının haksız yere tutuklu bulunduğunu söyleyen, Çetin Doğan gibi Balyoz darbesine imza atmış isimlerin serbest bırakılmasını isteyen darbe yandaş basın! Onlar darbecilerin serbest bırakılmasını istiyor, ancak bu mümkün olmayınca tahliyelere karşı çıkıyorlar.

Sosyalistler, darbe anayasasına darbecilerin

yargısına karşıdır. Yargı sistemi bütünüyle anti-demokratiktir ve tutukluluk süreleri 12 Eylül zihniyetinin ürünüdür. İnanların haklarındaki suçlamalar kanıtlanmadan zindanlarda çürütülmelerine karşıyız. Özel yetkili mahkemelerin kapatılmasını, Terörle Mücadele Kanunu başta olmak üzere ceza yasalarının değiştirilmesini istiyoruz. 17 bin faili meçhulü görmezlikten gelen bu yargı değişmeden demokrasi bir hayal olarak kalacaktır.

Ancak bu gerçek iki şeyi değiştirmiyor:

- Hizbulkontra devlet adına cinayet işlemleri, yüzlerce Kürdü katletmiştir. Bu cinayet örgütünün suçlarını kimse örtmez.

- Darbe yandaş medya "seri katiller, teröristler, fanatikler sokakta" diye ajitasyon yapıyor. Tahliye edilenlerin darbecilerden daha tehlikeli olduğunu kimse söyleyemez.

Tüm bunlar konusurlurken halkın oylarıyla seçilmiş ve demokratik siyasal mücadeleye veren Kürt politikacılar, haksız ve kanıtless suçlamalarla gerekçe gösterilerek bir yıldan fazla süredir hapiste tutuluyor.

Yeni anayasa mücadelesi verenler tüm anti-demokratik uygulamalara en başta darbecilerin yargısına karşı çıkmalıdır.

Bilgi Üniversitesi:

Çalışanlar ve öğrenciler akademik özgürlük için yürüdü

Bilgi Üniversitesi'nde bir öğrencinin bitirme tezi olarak "porno" film çekmesi ve bu nedenle üç öğretim görevlisinin işine son verilmesi, öğrencilerin tepkisine neden olmuştu.

Öğrenciler, öğretim üyeleri ve üniversite çalışanları, saat 10 Aralık günü saat 10:00'da Santral Kampüsü'nde toplandı.

Üniversite yönetimi, DİSK'e bağlı Sosyal-İş sendikasının çağrısıyla yapılan protestoyu engellemek için okula dışarıdan girişleri yasakladı, okuluna ana giriş kapısı özel güvenlik birimleriyle abluka altına alındı, servisler de iptal edildi. Bu kampüste yapılması planlanan snavlar Dolapdere Kampüsü'ne alındı.

Öğrencilerin tepkisi sayesinde kapılar açıldı ve göstericiler okulun içinde bir yürüyüş yaptı.

Görsel İletişim Tasarımı (VCD) bölümü öğrencileri ve öğretim görevlileri, bölümleri kapatılmak istenen Bilgisayar Bilimleri ve Ekonomi Politik öğrencileri, sendika temsilcileri ve akademisyen Ali Nesin birer konuşma yaptı. Bilgi Üniversitesi öğrencileri, üniversite yönetimine dilekçe verdi. Öğrenciler, yönetim tarafından kapatılan E1 binasına yürüdü ve yönetimin baskısını protesto etmek için binanın etrafında insan zinciri oluşturdu.

Eylemde, "Öz-öz-özgürlük, akademik özgürlük", "Polis dışarı, sendika içeri", "Şirket değil, üniversite", "Müşteri değil, öğrenciyiz" sloganları atarken; "Birleşen işçiler yenilmeliler", "Genel ahlak, kimin ahlak?", "Bilgi'ye sendika yakıştı" yazılı dövizler taşıdı.

KESK'te yeni yönetim

Taciz suçlaması ile gelen istifaların ardından olağanüstü genel kurula giden Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu'nun yeni yönetimi belirlendi.

KESK Genel Kurulu, KESK üyesi kadınların tacizi protesto etmeleriyle başladı. KESK'li kadınlar 'Tacize karşı kadının beyanı esaslı' pankartı açtı, "Cinsel tacizi örtme teşhir et" ve "Tacize geçit yok" dövizleri taşıdı.

Genel kurulun ikinci gününde yeni KESK yönetimi kayıtlı 493 delegenin 240'ının oylarıyla seçildi, delegelerin yüzde 50'si ikinci gün gerçekleştirilen seçimlere katılmadı.

Kasım Birtek, Canan Çalağan, Akman Şimşek, Yaşar Gül, Hamide Yiğit, İlhami Şahbaz ve Döndü Taka Çınar KESK MYK'sına seçildi.

KESK MYK'sı ilk toplantısında yeni KESK başkanını seçecek.

Torba yasaya 'hayır' diyoruz

Hükümet'in çalışanları güvencesiz çalışmaya ve daha da yoksullaşmasına neden olacak pek çok düzenlemeyi içeren "Torba Yasa" Tasarısı önümüzdeki hafta Meclis'ten geçecek. Yasa tasarısı sermaye lehine büyük krediler açarken, işçi sınıfı aleyhine bir dizi saldırıyı içeriyor. Yapılan düzenlemeyle işsizlik fonu kalıcı olarak işverene açılıyor. Yasa tasarsında özellikle belediyelerde taşeronlaştırmayı hızlandıracak ve 50 bin belediye çalışanın sürgüne yollanması önünü açacak düzenlemeler mevcut. Kamuda esnek çalışma yasallaşacak ve böylece iş güvencesi ve sosyal güvenlik hakları ortadan kaldırılacak,

Yasada özellikle genç işçileri yakından ilgilendiren düzenlemeler içeriyor, Yirmi beş yaş altındaki işçiler için iş sözleşmesine konulabilecek deneme süresi dört aya kadar uzatılabilir. Ayrıca ücretler 16 ve 18 yaş altı ve üstündekiler için ayrı ayrı belirlenebilecek. Böylece, 16 yaşından büyükler için net 599 liralık asgari ücret 518 liraya düşecek. Tasarıda meslek liselerinde staj yapan öğrencilerin aldıkları ücretlerin düşmesine yol açacak düzenlemeler içeriyor. Meslek

liselerinde staj yapan öğrencilerin aldıkları ücretler düşürülüyor; stajyerlik için uygulanan asgari ücret 229 TL'den 178 TL'ye çekiliyor. Tasarıda kot taşıma işçilerinin yakalandığı silikozis hastalığı meslek hastalığı olduğu yine kabul edilmiyor. Yasa tasarsında 18-29 yaş arası işçiler için işverenin ödemesi gereken sigorta priminin, işsizlik sigortası fonundan karşılanacağı öngörülüyor. İşçilerden kesilen fon işverenlere 'vergi indirimi' olarak yansıtılacak. Ayrıca "çağrı üzerine çalışma", "evden çalışma" ve "uzaktan çalışma" gibi kısa süreli çalışmaya tanımlarıyla çalışan işçiler, uzun vadeli iş haklarından ve

kazanımlarından yararlanamıyor.

Avrupa'da hükümetlerin benzer düzenlemelerine karşı işçi sınıfı sayısız genel grev ve kitlesel mücadelelerle cevap verirken, tasarıya karşı konfederasyonların ve sendikaların ayrı ayrı düzenledikleri gösteriler eylemlerin cılız geçmesine neden oluyor. Oysa birleşik mücadele tasarıya karşı daha etkin bir mücadelenin önünü açabileceken, hareketin de kendine güvenini sağlayıp ileri sıçramasına yol açacaktır. Bunun için KESK-DİSK-Hak İş ve Türk İş'in ortak mücadelesi geçmişte EMEK Platformu'nda olduğu gibi başlangıç için bile oldukça iyi bir adımdır.

Çağla Oflaz

Beğenmiyorsan izlemezsın

Demokratlığıyla övünen Bülent Arınç RTÜK kanalıyla Muhteşem Yüzyıl adlı diziyi yayından kaldırmaya uğraşılıyor. Saadet Partililer diziyi oynatan kanala yumurta atıyor, afişleri yırtıyor.

BBP'li faşistlerden çeşitli muhafazakar çevrelere kadar geniş bir çevre harekete geçiyor. Dizinin ya yayından kaldırılmasını ya da Osmanlı padişahının resmi tarihe uygun bir şekilde verilmesini istiyorlar.

Sinemacı Emir Kusturica'ya, romancı V. S. Naipul'a, Mahfeyker isimli filme karşı muhafazakar isimlerin öncülüğünde başlatılan kampanya Muhteşem Yüzyıl'a karşı doruğa çıktı.

Sansür kampanyası hem kültürel hayatı hem de düşünce ve ifade özgürlüğünü sınırlandırmayı hedefliyor. Farklı yorum ve fikirlerle tahammülsüzlük yumurtalı saldırılarla şiddete dönüştürüyor.

Muhteşem Yüzyıl'daki Osmanlı anlatımını beğenmiyor musunuz? Bunun doğru olmadığını mı düşünüyorsunuz? O zaman bu diziyi izlemezsınız.

BAK NE DEMİŞ?

Cumhurbaşkanı Gül ile görüşmeye Jaguar arabası ile gelen öğrenci "temsilcisi" "öğrenci hareketinin taleplerini destekliyorum ama anadilinde eğitime karşıyım" demiş

99.341

Irak'ın işgalinden bu yana ölen sivil Iraklı sayısı

19 Ocak HRANT için AGOS'un önündeyiz

DurDe

durde@googlegroups.com
0535 - 885 76 15

işçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır

★sosyalist işçi

Bariş sürecinde kritik hafta

Yıllardır "**Şimdi barış zamanı**", "**Savaşın sesini sustur, barışın sesini yükselt!**" sloganlarıyla yürüyüşler düzenliyoruz.

Bu hafta yıllardır çıkarttığımız ses kadar ses çıkartmalıyız.

Bu hafta Kürt halkıyla tüm gücümüzle dayanışmak zorundayız.

Diyarbakır'da KCK davasında yargılanan BDP'lilere destek olmak için gidebilenlerimiz Diyarbakır'a gitmeli.

Gidemeyenler, her yerde "**BDP'li tutukluların serbest bırakılması**" talebiyle yürüyüşler düzenlemeli, basın açıklamaları örgütlemeli.

Kürtçeye "**bilinmeyen bir dil**" diyen mahkeme heyeti barış süreci sekteye uğrarsa bu sorumluluğu taşıyabilecek mi?

"Tek dil, tek millet" diyen başbakan, barış süreci sekteye uğrarsa, bir kez daha anaların gözyaşından söz ettiğinde, ciddiye alınmayacağını farkında değil mi?

Sosyalistler, barış ve demokrasiyi savunanlar için, esas şimdi Kürt halkının yanında olma zamanıdır.

Özgürlükler için harekete geçiliyor

Yeni bir inisiyatif kuruldu. Çok sayıda aydın, sanatçı, gazeteci, aktivist, kurum ve parti temsilcisinin çağrısıyla kurulan 'Özgürlük İstiyoruz' kampanyası, kısa sürede kendisini Özgürlük İstiyoruz İnişiyatifi'ne dönüştürdü.

İnişiyatifin yola çıkış metni şöyle:

"Biz, üç temel baskı biçimine karşı, üç toplumsal soruna karşı sesimizi yükseltmek için yola çıktık. Bu üç sorun her köşe başında, her siyasal evrede karşımıza çıkıyor. Bu üç sorunu yaşayan milyonlarca insan üzerinde bir devlet şiddetiyle elele ederek, ağır bir baskı şekline alıyor. Kürt halkının ana dilini, ana dilde eğitim, ana dilde savunma yapma hakkını bile kapsayamayan bir açılım süreci ile karşı karşıyayız. İnsanları barış umuduyla sınır ötesinden çağırıp, hapishanelere atan bir açılım süreci ile karşı karşıyayız. Bu yüzden özgürlük istiyoruz. On yıllardır baskı altında tutulan, inançlarını özgürce yaşayabilmelerinin önüne devlet kaynaklı sayısız engel çıkartılan Aleviler üzerindeki baskıların sona ermesini istiyoruz. Cemevleri hala özgür değil. Aleviler, inançlarını özgürce yayabilme olanağına kavuşmadan zorunlu din dersi uygulamasına son verilmeden, Cemevleri özgürlüğünü kazanmadan hiçbirimizin özgür olamayacağını düşünmüştük için özgürlük istiyoruz. Özgürlük istiyoruz, çünkü on yıllardır başörtüsü takanlar üzerinde aşağılayıcı, dışlayıcı, nefret dilini kullanan baskıcı politikalarından yorulduk. İkna odalarına, kılık kıyafete karşın toplum mühendislerine ve rejim bekçilerine bizleri laik, şerafçı olarak çalışan darbe girişimcilerine inat özgürlük istiyoruz, başörtüsüne özgürlük diyoruz."

Her yerde, her şehirde, yerelerde, işyerlerinde ve mahallelerde, okullarda Özgürlük İstiyoruz İnişiyatifi'nin genişlemesi için mücadele edelim.

Sosyalist İşçi haftalık oldu

Sosyalist İşçi geçen sayıdan itibaren yeniden **haftalık** oldu. Böylece gelişmeleri siz okurlarına daha hızlı aktarabilecek, yorumlayacak.

Haftalık *Sosyalist İşçi* okurları ile daha içiçe olmaya da gayret sarfedecek. Bütün okurlarından gazeteyle her açıdan destek bekliyor. Yazı yazın, yorum yapın, eleştirin, çevrenizdeki haberleri iletin. *Sosyalist İşçi okurlarının gazetesi*.

Ayrıca dağıtım açısından da *Sosyalist İşçi* gene okurlarının desteğini bekliyor. Bütün okurlarımızdan dağıtıma katkı yapmalarını, çevrelerinde gazeteyi dağıtmalarını bekliyoruz.

“Demokratik Özerklik” tartışmalarına DSİP’ten katkı...

19 Aralık günü BDP'nin yayınladığı bildiri kendi önerilerinin akademik ve siyasi tartışmalar sonucunda şekilleneceğini ifade etmiştir. Aşağıdaki öneri bütün Türkiye çapında değil Kürt halkının "kendi kaderini tayin hakkı" prensibi etrafında sadece Kürtlerin yaşadığı bölgeler için tartışmak üzere bu çağrıya bir yanittir.

Demokratik özerklik artık Türkiye'nin gündemine girmiştir. Toplumun bütün kesimleri, siyasi partiler, sendikalar, meslek odaları bu konuyu tartışmak ve çözmek durumundadır.

Demokratik özerkliği her şeyden önce merkezi hükümete karşı özerk olan, kendi yetkileri ve bu yetkileri kullanacak, uygulayacak kurumları olan bir örgütlenme olarak düşünmek gerekir. Ya da yerinden yönetim olarak da tarif edilebilir.

Demokratik özerklik bölgede halkın söz sahibi olması ve kendi sorunlarını kendisinin çözmesi için harekete geçmesidir.

Demokratik özerklik bütün Türkiye'de uygulanabileceği gibi sadece özerkliği tercih eden bölgelerde de uygulanabilir.

Demokratik özerklik altında özerk bölge kendi yerel parlamentosuna sahip olmalı ve yetki alanı içindeki konularda bu yerel parlamentonun iradesi ile hareket eden bir yürütmeye sahip olmalıdır.

Demokratik özerkliğe herkes kendi kimliğini özgürce ifade edebilmeli, kendi anadilini kullanabilmeli, anadilinde de eğitim yapabilmeli, anadilini merkezi devlet kurumlarında da kullanabilmelidir.

Özerk bölgenin halkı isteği halinde kendi simgelerine sahip olmalı, bu simgeleri özgürce kullanabilmelidir.

Özerk bölgenin yerel parlamentosunun atadığı yerel yürütme organı bölgenin eğitim, sağlık, güvenlik, ulaşım, ekonomi, mali işlemleri için yönetici organlara sahip olmalı, bu konularda bölgesel politikalar yerel parlamento tarafından merkezi politikalarla uyumlu bir biçimde saptanmalı, yerel yürütme organı ve ona bağlı kurumlarca uygulanmalıdır.

Bu doğrultuda bölge halkı her düzeyde yöneticilerini seçebilmelidir. Örneğin, vali, polis müdürü, savcı ve bölgesel yüksek mahkeme yargıçlarını da doğrudan oyla seç-

bilmelidir.

Demokratik özerkliğe geçilmesi ile birlikte koruculuk sistemi, jandarma örgütlenmeleri dağıtılmalı, kentlerden TSK güçleri çekilmelidir.

Demokratik özerkliğin kurulabilmesi için acilen Türkiye'nin demografik yapısını tespit etmek üzere önlemler alınmalıdır.

Toplumsal cinsiyet eşitliği anayasal güvence altına alınmalıdır.

Demokratik özerkliğin oluşabilmesi için ayrıca bütün Türkiye çapında sınırsız düşünce, ifade, örgütlenme ve eylem özgürlüğü anayasal ve yasal güvence altına alınmalı, Kürt ulusal kimliği de aynı şekilde yasal ve anayasal güvence altına alınmalıdır.

Kürt Özgürlük Hareketi'nin unsurları siyasal yaşama katılabilme olanaklarına sahip olmalı, bu bağlamda **Abdullah Öcalan** özgür bırakılmalıdır.

DSİP'in bu tartışma belgesi üzerine görüşlerinizi ya da DSİP ile görüşme talebinizi iletisim@dsip.org.tr'ye yazabilir veya DSİP Genel Sekreteri Özden Dönmez'e (0536 335 10 19) iletebilirsiniz.

KCK davası

Dava barışın önünde engel

KCK davası Diyarbakır'da 13 Ocak'ta yeniden başlayacak. 104'ü tutuklu 152 BDP üyesinin, BDP'li belediye başkanlarının yargılandığı dava boyunca mahkeme heyeti barış sürecinin gelişmesi yönünde hiçbir adım atmadı.

Tutukluların anadilde savunma taleplerini reddeden mahkeme Kürtçe'yi bilinmeyen bir dil olarak değerlendirdi.

Kürt siyasali, BDP üyeleri illegal bir örgütle bağlantılı olmakla yargılanıyor.

KCK davasıyla Kürt siyasiler üzerinde baskı artırılıyor.

1600 tutuklu aylardır tüm haklarından mahrum bırakılmış durumda.

Yargı sistemindeki gediği kullanarak katiller serbest bırakılırken BDP üyeleri, özgürlük isteyenler yargılanıyor.

Bu davanın kaderi barış sürecinin de nasıl gelişeceğini belirleyecek.

Barış için BDP'li tutuklular serbest bırakılmalı.

sosyalist işçi'ye abone olun

Kürtler Kurd Kürtçe Kurdî konuşur Diaxivin

ÖZGÜRLÜK İSTİYORUZ İNİŞİYATİFİ

Özgürlük istiyoruz standı açıldı

İstanbul'da Özgürlük İstiyoruz İnişiyatifi aktivistleri, BDP'li tutukluların serbest bırakılması talebini dile getirdikleri bir stand açılışı yaptı.

8 Ocak Cumartesi günü İstiklal Caddesi Bekar Sokak'ta açılan stand ilgi büyük oldu. Kürtçe ve Türkçe dövizleri boynuna

asarak bildiri dağıtan aktivistler halktan yoğun destek aldılar.

Stand açılışında bir de basın açıklaması yapan inisiyatif adına Serdar Kuru, "BDP'li tutukluların hemen serbest bırakılması" talep ettiklerini söyledi.

İnişiyatif 12 Ocak'ta bir dizi şehirde basın açıklamaları ve yürüyüş gerçekleştirecek.

• Darbelere, ergenekon çetesine karşıysan

• Kürt sorununda demokratik bir çözüm istiyorsan

• Küresel krize karşı mücadele etmek istiyorsan

• Küresel ısınmaya, nükleer santrallara karşıysan

DSİP'e katılın, sosyalizme güç verin

• devrimci sosyalizme güç ver

• başka bir dünya mümkün

dsip.org.tr

Milliyetçiliğe en büyük darbe:

Hepimiz Ermeni'yiz!

Bugünden, Ergenekon, Kafes, Balyoz, İrticayla Mücadele Eylem Planı vb darbe planları açığa çıktıktan sonra, dönüp baktığımızda, Hrant Dink'i ölüme götüren sürecin oldukça iyi düşünülmüş, organize planların bir parçası olduğunu rahatlıkla görebiliyoruz. Ülkede karışıklık yaratmak ve bir askeri darbeye zemin hazırlamak için kullanılacak 'zinde güçler' Hrant'ın 19 Ocak 2007'de katledilmesinden çok önce hazırlanmaya başlamışlar.

Bütün planların odak noktasında cumhuriyetin ezeli düşmanı azınlıklara yönelik saldırıların olduğunu artık biliyoruz. Hrant cinayetinden 'operasyon' diye bahsedilmesi de bu planlı organizasyonun boyutlarını gösteriyor. 2006'da Trabzon'da bir Katolik rahibin öldürülmesiyle işlemeye başlayan plan, 2007 Ocak'ta Hrant'ın sokak ortasında katledilmesi ve üç ay sonra da Malatya'da üç hristiyanın işkence edilerek öldürülmesiyle

devam etti.

Nisan ayı aynı zamanda Ankara'da başlayıp başka şehirlere devlet eliyle yayılan 'cumhuriyet mitingleri'ne sahne oldu. Aynı yıl 27 Nisan'da Genelkurmay siyasete müdahale edip bir muhtıra yayınladı. Çünkü önce erken genel seçimler ve hemen ardından yapılacak cumhurbaşkanlığı seçimleri vardı. Genel seçimler AKP'nin ezici zaferiyle sonuçlandı. Cumhurbaşkanlığı seçimleri ise AKP adayına %70'e yakın oy kazandı. Kemalist rejim tüm zeminlerini kaybediyordu.

İşte Hrant Dink cinayeti, bu gelişmeler arasında, cumhuriyet tarihinde milliyetçiliğe ve ırkçılığa en net ve en keskin cevabın verilmiş olması özelliğiyle öne çıktı. Azınlıklara gözdağı vermek ve darbeye giden süreci Ergenekon terör örgütü eliyle hızlandırmak amacıyla işlenen cinayet, çok büyük yığınsal tepkilerle tam anlamıyla ters tepti. Cinayetin işlendiği akşam

Agos Gazetesi önüne kadar Taksim'den yürüyen 10 bin kişi üç gün sonra düzenlenecek cenaze törenindeki devasa kalabalığın da habercisiydi.

23 Ocak günü Agos önünde toplanan mahşerî kalabalık Türkiye Cumhuriyeti'nin görmediği ölçüde büyük bir milliyetçilik karşıtı gösteri düzenledi. Üstelik devasa kalabalığın önünde tek bir pankart vardı: "Hepimiz Hrant'ız, Hepimiz Ermeni'yiz!". Ordu, Kemalist bürokratik oligarşi ve onun yönlendirdiği cılız taban bu büyük tokat karşısında felç oldu.

O günden beri Hrant'ın cenazesi peşinden yürüyen yüzbinler yerleşik rejimin beğçilerinin kabusu, milliyetçilikle ilk kez bu denli büyük bir hesaplaşmada sivil hareketin gücünü sergileyen o yüzbinler içinse umudun görüldüğü kapı oldu. İrkçi-milliyetçi hareketler o günden beri bir daha toparlanamadı.

Hrant'ı elbirliğiyle öldürdüler

2004'te Agos'ta, Sabiha Gökçen'in, Ermeni olduğu yazıldı. Hürriyet haberi manşetine taşdı. Genelkurmay ilk Türk kadın pilotun kökenini tartışmanın "millî bütünlüğe ve toplumsal barışa katkısı olmayacağı"nı ilân ediyordu. Hürriyet, Sabah, Akşam ve Cumhuriyet gazeteleri Genelkurmay'ın açıklamasına arka çıktılar. Hasan Pulur'a göre "Türkçe'yi iyi bildiği anlaşılır..." diye andığı Hrant, "Cumhuriyet ve Türkiye düşmanı bir Ermeni"ydi! Pek çoklarının "İlhan Abisi" "Ermenilerin ortalıkta bırakıp kaçtıkları çocuklardan sayılıyor Sabiha" diye yazdı.

İki gün sonra, Hrant İstanbul Valiliği'ne çağırıldı ve üstü örtülü tehdit edildi. Vali Güler, cinayetten sonra "Devlet

buyle tehdit etmez," diyecekti. "Yapsa başka türlü yapardı." 301'den dava açıldığı gün, Deniz Som, "Damardan kan temizleme operasyonu" yapmakla suçladığı Hrant'ın, "Adolf Hitler'in bile ilerisinde bir faşist" olduğunu ileri sürdü. Gazetelerin kampanyası

ilk meyvesini Ülkü Ocakları'nın Agos önünde düzenlediği "ya sev ya terk et" gösterisiyle verdi. "Kahrolsun ASALA", "Akıllı ol", "Hesap sorulur", "Eli kırılır", "Bir gece ansızın gelebiliriz" diye bağırıyorlar. Ülkü Ocakları "Hrant Dink bundan sonra bütün öfkemizin ve nefretimizin hedefidir,

hedefimizdir" diye ilân etti.

2004 Şubat sonunda Emin Çölaşan, Dink'i "şeriatçı özlemi olanlar, Türkiye'nin bölünmesini isteyenler"le yan yana andı. Önce Vatan gazetesinin başyazısına Orhan Kiverlioğlu, "Hrant'ın hırlayışı" başlığını attı. Hrant'ın

"maymun genleri taşıdığını", ondan "orangutan maymununun bile tiksindiğini" yazdı. Birilerini göreve çağırıyordu: "Türklüğe hurlayan Hrant'ın kafasına dank edecek bir kanun olmalı". Kiverlioğlu daha sonraki bir yazısında da, "insan suretindeki Ermeni tarihçi sürüngenlere de Türk kanının zehirli vasfını içtîmai şifa niyetine göstermek lâzım" diyecekti.

Trabzon'da Yasin Hayal Santa Maria Kilisesi rahibini keser sapıyla gaddarca dövmüş, rahip günlerce komada kalmıştı. Azınlıklar konusunda sistematik bir faaliyet görülmüyordu. "Azınlık Raporu"nu hazırlayan Prof. İbrahim Kaboğlu ve Prof. Baskın Oran, "halkı kin ve düşmanlığa tahrik ve devletin yargı organlarını alenen

şağılama" suçlamasıyla yargılandı.

Her mahkemesinde hep aynı kişiler Hrant'a ve dostlarına saldıırıyordu. Basın bunları, "Gazilerden Hrant'a tepki", "Protestoculardan polis kurtardı" gibi başlıklarla veriyordu. Yasin Hayal 2006 başlarından itibaren, Dink'i öldüreceğini açıkça söylemeye başlıyordu. Trabzon jandarma istihbarat müdürü ise Yasin'den "sağlam, temiz çocuk, görüştüğümüz bir çocuk, ileride iyi işler yapacak" diye söz ediyordu. Ekim 2005'te Hrant, "temiz kan"la ilgili yazısından ötürü altı ay hapse mahkûm edildi. Bizzat mahkemenin atadığı bilirkişi heyetinin "bu sözlerden bu anlam çıkmaz" raporuna rağmen! Kerinçsiz ve

1915'te ne oldu?

İkinci Meşrutiyet sonrasında Ermeniler devrimi coşkusuyla karşılamışlardır. O dönemdeki politika "İttihat-ı anasır", yani farklı unsurların birliğidir. Ancak, Osmanlı'nın Balkanlar'daki yenilgileriyle, Balkanlar'dan yoğun bir göçün yaşandığı bir ortamda İttihatçı liderler çokuluslu bir imparatorluğa ayakta tutamayacaklarını görmüş, 'milli' bir politika gütmeye karar vermişlerdir. Anadolu 'Türkleştirilecektir'.

Teşkilat-ı Mahsusa'nın kuruluşu gayrimüslim unsurların 'temizlenmesi'nin başlangıcıdır. 1913'ten itibaren azınlıklar İttihat ve Terakki'nin "iç düşman" tanımını karşılar.

Ermeniler azınlıklar arasında en trajik sonuçla karşılaşmışlardır. İttihatçıların bütün gayrimüslimlerden almak istediği 'intikam'ın bedelini ödeyen halk olmuştur. Bunda bir faktör, Ermenilerin herhangi bir coğrafi bütünde nüfus olarak çoğunluk olmamalarıdır. İkinci faktör ise gidebilecekleri bir ülkeleri olmamasıdır. Örneğin Rumlar için Yunanistan vardır ve nitekim oraya sürülmüşlerdir.

24 Nisan 1915 ise soykırımın başlangıcıdır. Ermeniler topluca göçe zorlanmış, mallarına el konulmuş, kadın ve çocukların bir kısmı müslümanlaşmaya zorlanarak hayatta kalabilmiş, büyük çoğunluk ise Der Zor çöllerine sürülürken yolda

hayatını kaybetmiştir. İttihatçı liderlerin, özellikle Talat Paşa'nın telgrafla gönderdiği emirlerle, çöle doğru giden Ermenilere kitlesel katliamlar uygulanmıştır. 'Tehcir'e' gerekçe olarak cephe gerisinde Ermenilerin 'arkadan vurmaları' gösterilir. Oysa sürgünler cepheyle hiç ilgisi olmayan çok sayıda şehirden yapılmıştır.

1914'te nüfus yaklaşık 13 milyondur. Yaklaşık %15'i Ermeni'dir. Bugünkü nüfusa oranlarsak yaklaşık

10 milyon Ermeni'nin yaşiyor olması gerekir. Ama bugün ülkedeki Ermeni nüfusu 70 bin civarındadır. En az bir milyon Ermeni organize kitlesel katliamlar, çetelerin saldırı ve yağmaları, açlık, hastalık sonucu öldürülmüştür. "Büyük Felaket" (Medz Yeghern) her yıl 24 Nisan'da bütün dünya Ermenileri tarafından anılır. Türkiye'de de ilk defa DurDe Girişimi'nin çağrısıyla 24 Nisan 2010'da Taksim'de 1915 kurbanları anıldı. Bu tarihin unut-

turulmaması İttihatçı zihniyetin kalıntılarının hayatımızdan temizlenmesi bakımından büyük önem taşır.

Tanıklıklar

Aram Köseyan, Kharberdi (Harput), 1908 doğumlu: Bizi Harput'tan sürme emri verildiğinde yedi yaşındaydım. Giyiniş kuşanıp, süslenip püslenerek yola çıktık. Sanki düğüne gidiyorduk. Yolda soygun başladı; kim ne bulduysa kaçıyordu.

Sonunda iç çamaşırlarımla kalmıştık. Annem yerde yatan ölüleri görmemem için gözlerimi kapatıyordum. Sonra annemle kardeşim yolda kaldılar, yürüyemediler. Arkamızdan Türkler geliyor, çocukları topluyorlardı. Sonunda bir vadide durma emri verildi. Başladılar büyüklere sormaya: 'Ermeni misin, yoksa Türk mü?'. 'Ermeniyim' diyenlerin hepsini uzaklara götürüp boğazladılar. Biz küçükleri geceyi tepelik gibi bir

verde topladılar. Yorgunduk. Sabah gün ağardığında, üst üste dizili kesik başlar gördük; bunlar bir tepelik oluşturmuştu. Biz bütün gece o kesik başların üstünde uyumuştuk.

Soğomon Yetenikyan, Mersinli, 1900 doğumlu: Der Zor yolunda gözlerimin gördüğünü düşmanım görmesin. Kadın ve kızlardan oluşan 300-400 kişi kemerlerini çıkarıp kendilerini birbirlerine bağlamış, Türklerin eline geçmemek için birbirleri ardından Fırat Nehri'ne atıyorlardı. Cesetler su yüzüne çıkmış, kale gibi üst üste yığılmışlardı. Köpekler insan eti yemekten kudurmuştu.

Yeva Çulyan, Zeytinlu, 1903 doğumlu: Köyümüzden sadece ben hayatta kaldım. Türkler herkesi köyden çıkardı. Yürümeyiz için bize kamçıyla vuruyorlardı. Ellerimizi arkadan bağlayarak, hepimizi kışla gibi yüksek bir yere doldurdular. Orada bıçak ve balta- larla birinin elini, diğerinin ayağını, bir diğerinin de kolunu kestiler. Bizi çıplak soydular. Sabahleyin gelip yeniden başladılar katledip suya atmaya. Mağaranın altından Habur Nehri akıyordu. Birinin kafasını, diğerinin ayağını, bir diğerinin elini keserek kopardılar ve hepsini yere birbirini üstüne yığıdılar. Ölmemiş insanlar vardı ama kemikleri kırılmıştı. Bir yandan kan kokusu, diğer yandan açlık... Canlı olanlar başladı ölülerin etini yemeye...

şürekası yeni bir şikâyet kampanyası organize etti. Bir duruşmasında saldırganlar Hrant'a vurmaya kalktılar, mahkeme salonunda "Hain!" diye bağırıldılar. Gösterilerde açılan bir pankartta, Malatya katliamı ve Hrant Dink suikastları arasındaki bağ görüldü: Bu kez Hrant'a, "hain" değil, "misyoner çocuğu" diyorlardı.

Trabzon'da rahip Santoro, ayın sırasında öldürüldü. Bursa'dan biri Hrant'a "Gestapo Türk" imzalı tehdit mektubu yollamış, "oğlunu, seni ve Sarkis Seropyan'ı öldüreceğiz" demişti. Tehditçi mektuba açık adresini de yazmıştı! Hrant savcılığa başvurdu. Hiçbir işlem yapılmadı. Tehdit Bursa'da değil Trabzon'daydı.

Star'da Faruk Mangırcı, şöyle yazdı: "Ermeni asıllı Gazeteci Hrant Dink, bildiğiniz gibi Türklüğe alenen hakaretten yargılanıyor. (...) Atatürk'ün 'Muhtaç olduğun kudret damarlarımızdaki asil kanda mevcuttur' sözünün Türkiye düşmanlarına

hatırlatılması yeterlidir sanırım.". Hatırlatma kuyruğuna girildi. Yeniçağ, "Hrant uslanmadı" diye vermişti. Ortadoğu da "Ya sev ya terk et" ve "Kovun bunları" başlıkları attı. İnternette Hrant, Orhan Pamuk'la birlikte "katli vacip iki köpek"ten biri ilan ediliyordu.

16 Mayıs 2006'da Hrant doğrudan saldırıya uğradı. Önce 'şerefsiz,

hain" diye bağırarak yaklaşık 50 kişi, avukatlarına bozuk para ve çakmaklar attılar. Çıkışta Hrant'a tükürmeye, vurmaya çalıştılar: "Gel de temiz Türk kanını gör, bakalım kimin kanı daha temiz", "Seni şimdi hükümet koruyor, sonra kim koruyacak?"

Yargıtay başsavcısı, Hrant'ın aynı konuda sekiz ayrı yazı yazdığını söyledi: "Ermeni kökenli

Türk vatandaşları açısından da Dink'in sözleri eleştiri niteliğindedir (...) Ermeni kimliğinin korunmasını savunmak suç olmayacağı gibi, sanık mensubu olduğu cemaati/diyasporayı da eleştirmektedir," diye anlattı.

Hrant Reuters'e verdiği bir demeçte 1915 için "soykırımdır" dedi. Üç-dört gün geçmeden yeni soruşturma açıldı.

Jandarma muhbiri Coşkun İçci, istihbarat görevlerine Yasin'in elinde Hrant'ın evine, işyerine ait kroki görüldüğünü söyledi. İnternette indirilmiş fotoğrafları da vardı. Ayrıca Yasin ona para vermiş, silah bulmasını istemişti.

"Temiz kan" yazısı hakkındaki davada mahkûmiyet karar onaylanca, gazeteler onu "tescilli Türk düşmanı" diye suçlamaya başladı. Hrant için 301'den yeni bir dava açıldı. "Türklüğü aşağılamayı"tı yine.

Aralık 2006'da Hrant yine mahkemede, saldırganlar "Hrant Dink, Taşnak, Hınçak, Asala ve devşirmeler seninle gurur duyuyor - Büyük Türk Milleti" pankartıyla bina önündeydi. Ocak 2007'de Yasin Hayal mermi arıyordu. Attığı "7.65 mermi lâzım" SMS mesajı polislin elindeydi.

Mermi aranıyordu, çünkü katil belirlenmişti. Erhan Tuncel polise Yasin'in bir tetiği bulduğunu bildirmişti: "Pelitlispor'da sol açık oynayan, hızlı koşan bir

çocuk buldu".

15 Ocak 2007'de Hrant'ın başvurusu AİHM'e ulaştı. Hrant başvuru yazısında "AİHM'in kararından çok Türkiye toplumunun vicdanı kararını önemseydiğini", "ısrarla bu ülkenin herkesle eşit bir yurttaş olmak istediğini" belirtti. Uluslararası mahkemede bu başvurunun kayıt işlemleri tamamlandığında Hrant artık hayatta değildi.

Cinayetin ikinci duruşmasında, cezaevi araçlarından birinin önünde "Ya sev ya terk et" etiketi vardı. Samast'ı yakalayıp Emniyet'e götürülen, katille birlikte fotoğraflar, videolar çektiler. "Aslanım benim" diye hitap ettikleri katille Türk bayrağının ve "Vatan toprağı kutsaldır, kaderine terk edilemez" yazılı takvimin önüne dikilip görüntü verdiler, bu görüntüleri yaymaktan, dağıtmaktan çekinmediler. Aradan dört yıl geçti. Hrant davasındaki sanıklardan sadece üçü tutuklu.

Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht

Yurtseverler ve milliyetçiler tarafından katledilen iki devrimci

Can İrmak Özınar

15 Ocak 1919'da işçi sınıfının iki büyük önderi Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht diğçik darbeleriyle öldürüldüler. Rosa ve Karl'ın tüm hayatları devrimle özdeşleşmişti. Alman Devrimi erken bir ayaklanma gerçekleştirip, yenilgi yaşarken, bu iki devrimci gözlerini kırpmadan proletaryanın kaderiyle aynı kaderi paylaştılar. Katilleri ise milliyetçilerden oluşan Freikorps birlikleri ve onlarla işbirliği yapan yurtsever solcuları.

Sosyal Demokrasinin Yurtsever Dönüşü: 1914

Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht, Almanya'da bulunan Sosyal Demokrat Parti (SPD)'nin üyeleriydiler. SPD, dünyadaki en büyük işçi partisiydi. Kuruluşu 1860'lı yıllara dek uzanıyordu. Parti o dönemki işçi sınıfı partilerinin uluslararası örgütü II. Enternasyonal'in en belirleyici gücüyü. Hem reformist, hem de devrimci kadrolar II. Enternasyonal içindeydi.

Polonya'daki sosyalist hareketten gelen Rosa Luxemburg parti içindeki reformist fikirlere karşı mücadele ediyor ve işçi sınıfının kendi hareketini öne çıkarıyordu. Tam bir işçi önderi olan Liebknecht ise SPD'nin parlamentodaki milletvekillerinden birisiydi. Kapitalizmi ve militarizmi parlamento kürsüsünden yerden yere vuruyordu.

1914 yılında sosyal demokrasi ile devrimcilerin yolu uluslararası çapta kesin olarak ayrıldı. I. Dünya Savaşı'nda parlamentodaki SPD grubu kendi egemen sınıfı yanında tavır aldı ve savaş kredilerini lehine oy verdi. SPD'de-kiler ana-vatanlarını yalnız bırakamayacaklarını anlatıyorlardı. Parlamentoda savaş karşıtlığını, anti-militarizmi son derece net ve sert bir biçimde seslendiren tek bir kişi vardı: Karl Liebknecht.

Avrupa'daki II. Enternasyonal üyesi partilerin çoğu SPD'yi izledi. Hepsi savaşta kendi devletlerinin, kendi egemen sınıflarının galip gelmesini savundular. 1915 yılında Lenin, Luxemburg ve Liebknecht'in de aralarında bulunduğu bir grup enternasyonalist devrimci İsviçre'nin Zimmerwald kentinde bir araya gelerek yurtsever II. Enternasyonal'e karşı bir muhalefet örgütlediler. Bu sosyal-şovenizme veya Lenin'in deyimiyle sosyal-yurtseverliğin alçaklığına karşı mücadeleden başlangıcıydı.

Kaybedilen Devrim

Rosa ve Karl, Spartakistler Birliği

adında bir grup oluşturarak yurtseverliğe ve savaşa karşı isyan bayrağı açtılar. 1 Mayıs 1916'da "Kahrolsun Savaş! Kahrolsun hükümet!" sloganlarıyla bir miting düzenlediler. Bu mitingin ardından Liebknecht tutuklandı. Ancak hareket grevlerle yükselmeye devam etti.

1917'de işçiler Rusya'da iktidarı ele geçirdiğinde devrimci dalga tüm Avrupa'ya kapladı. Ocak 1918'de Almanya'nın başkenti Berlin'de de işçi konseyleri kuruldu. Kasım ayında devrimci dalga aktif durdurulamaz bir hâl almıştı. Almanya'da kraliyet yıkıldı. Sosyal demokrat lider Scheidemann, Weimar Cumhuriyeti'nin kuruluşunu ilan etti, Karl Liebknecht ise proleter devrimin başladığını duyuruyordu. Ancak Spartakistlerin önderlik düzeyi devrim için yeterli değildi. Aralık ayında Spartakistler, Komünist Partisi'ni kurdular. Sosyal demokratların da içinde yer aldığı hükümet devrimi ezmek için harekete geçmişti bile...

Ocak ayında erken bir ayaklanma başladı. İçişleri Bakanı sosyal demokrat **Gustav Noske**'ydi. Rosa ve Karl'ın ölüm emirleri bizzat Noske tarafından verildi. Sadece orduyu değil ileride pek çoğu Naziler arasında yer alacak olan faşist paramiliter güçler olan Freikorps'ta devreye sokuldu. Rosa ve Karl yakalandıklarında, bu paramiliter güçler tarafından katledildiler.

Yurtseverliğin sonu nedir?

Bugün Türkiye'de kendisini solda tanımlayanlar içinde kendisine yurtsever veya ulusalcı diyenler var. Daha da kötüsü kendisini böyle tanımlamasa da "cumhuriyetin kazanımları" gibi burjuva kavramlar etrafında muhalefetin bütünü AKP'ye yöneltip, Türkiye'nin Freikorps'larını görmezden gelenler var. Üstelik kendilerini devrimci olarak tanımlıyorlar.

Aynen 1914'te olduğu gibi bugün de enternasyonalistler ve yurtseverler, sosyal-şovenler arasında bir ayrışma var. Bir tarafta referandumda "evet" oyu veren %58'i "sağcı" olarak görüp, ezici çoğunluğu milliyetçilikle karakterize olmuş içinde MHP oylarının da bulunduğu %42'yi "hayır" oyu sayanlar var...

Kürt sorununda ulusların kendi kaderini tayin hakkını tanımayıp, bir de Kürt hareketini emperyalizmle işbirliği yapmakla suçlayanlar sosyal-şovenizmin en açık örneklerini oluşturuyorlar. Ermeni soykırımını anması hakkında "liberal eylem" yazan "komünistler" gibi...

Darbe girişimlerine karşı ses çıkarmayıp, Ergenekon davasını küçümseyenler; bunu sola karşı bir operasyon olarak görenler de milliyetçiliğin değişimine su taşıyorlar. "Liberal" diye yaftaladıkları devrimcilere saldırıyorlar. Emperyalizme karşı misak-ı milli severlik anlamına gelen, yurtseverliği savunuyorlar.

Yıllar yılı orta sınıfların üzerine şeriat ve bölünme korkusu püskürterek resmî ideolojiye sarılımsı kemik bir kitle yaratmaya çalışan CHP'den "sol" çıkarmaya çalışanlar da sosyal-şovenizmden muzdaripler. Üstelik CHP, Rosa'ları katleden SPD'den farklı. SPD, örgütlü işçi sınıfının büyük çoğunluğundan desteğine sahip bir partiydi. SPD ile karşı-laştırıldığında CHP bugün ancak Freikorps avukatlığı yapabilir.

Enternasyonalistler ise darbelere karşı sokakta ses çıkarıyor, Kürt halkının taleplerini batıda dile getiriyorlar, emperyalizme karşı kendi egemen sınıflarının yenilgisini savunuyorlar, neoliberal politikalara karşı milliyetçilikle değil, işçi sınıfını birleştiren, tüm ezilenlerin taleplerini savunan bir hatta mücadele veriyorlar. Lenin'in, Troçki'nin, Luxemburg'un, Liebknecht'in yolundan yürüyorlar.

Kendini bir kere yurtsever olarak tanımlayanlar, milliyetçiliğin yanına düşerler. Devrimciler ise Rosa ve Karl gibi uzlaşmaz enternasyonalistlerdir.

İnsanlık anıtı gölgesinde siyasi hesaplar

Başbakan'ın Kars'ta yaptığı mitingte Mehmet Aksoy'un eseri olan "İnsanlık Anıtı"nu ucubeye benzetip yıkılacağını söylemesi, tartışmaları da beraberinde getirdi. Son yaşanan olayla birlikte, -anıt Erivan'daki Soykırım Anıtına karşı dikilmiş olsa bile- Ermeni Soykırımını çağrıştıran en basit şeyin bu ülkede ne kadar büyük bir tabu olduğunu tekrar öğrendik.

"İnsanlık Anıtı" 2006 yılında dönemin Kars Belediye-since Mehmet Aksoy'a sipariş edilmişti. Ermenistan'daki Soykırım Anıtı'na kar-şılık yapılması planlanan heykel, 2008 yılında yarım kalmış bir şekilde yerine dikildi. 35 metre yük-sekliğinde olan heykel, sınırın diğer tarafından yani Ermenistan'dan da görünecek kadar yük-sekti. Dönemin Belediye AKP'li Başkanı Naif Alibeyoğlu, 2007 yılında projeyi basına şu sözlerle tanıttı:

"Sarıkaşta 90 bin şehidimizin Allah-u Ekber Dağları'nda karda, tipide can verdiği ve sürekli işgal gören bu şehirden dünyaya mesaj veriyoruz. Bu anıt, Atatürk'ün de söylediği gibi, 'Yurtta Sulh, Cihanda Sulh' anıtı olacak. Bir daha dünyada savaşların olmaması için herkesin kardeş olduğunu hatırlatmak için bütün dünyaya buradan bir insanlık mesajı verilecek."

Buraya kadar, söylemdeki sıradan milliyetçilik tanıdık gelebilir. Fakat anıtın yapılsı amacı bir soykırım reddiyesi üzerine kurulu olsa da, ikonografisi daha çok barış temasını ve savaş karşıtlığını öne çıkartıyordu. Heykelde, aralarında tuhaf bir boşluk olan iki figür karşılıklı duruyor; birisi diğerine elini uzatıyor. Özellikle Kars gibi, Ermenistan ile sınırın kapalı olduğu bir yere yerleştirildiği düşünülürse, heykeldeki anlam, soykırım reddiyesinin ötesine geçebiliyor ve "kapalı sınırın iki yakasında aynı düşmüş iki halk" gibi farklı okumalar da ortaya çıkabiliyor...

Didaktik olmayan bir heykel, Türkiye gibi kamusal alanda sadece katı, yoruma asla izin vermeyen Atatürk heykellerine alışkın bir ülkede, hele Kars gibi Ermeni tabusu yoğun olan bir yerde, pek tabii rahatsızlık yaratacaktı. Keza, 2008 yılından itibaren heykel etrafında dönen tartışmalar hiç bitmedi. "İnsanlık Anıtı"na üç kere durdurma ve yıkım kararı çıktı. Önce MHP İl Başkanının "tarihi Timur Paşa tabyası üzerine yapıldığı ve arazinin de SİT alanı olduğu" gerekçesiyle Erzurum Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu'na yaptığı başvuru sonucunda 2006 yılında inşaatı durdurma kararı alındı. Daha sonra 2006 ve 2009 yıllarında anıtın yıkılması kararları çıktı. En son olarak, Kars'ın şimdiki Belediye Başkanı Nevzat Bozkuş da benzer bahanelerle anıtın yıkılmasını istedi. Tüm bu engellemeler yüzünden anıt yarım kaldı ve son parçası olan "gözyaşı" heykelle eklenemedi.

SİT alanı bahanesinin altında, şehrin milliyetçi tabanının heykelden duyduğu derin rahatsızlık yatıyor. İlk şikâyeti yapan MHP İl Başkanı Oktay Aktaş, şikâyet gerekçesi olarak bölgenin SİT alanı olduğunu söyledikten sonra sözlerine şu şekilde devam ediyordu: "Önce 'Barış Anıtı'ydı, 'İnsanlık Anıtı' oldu. Sonra 'Yurtta Sulh Cihanda Sulh Anıtı' olarak değiştirildi. Figürde iki insandan biri diğerine elini uzatıyor; diğeri ise hazır ol vaziyetinde yere doğru bakarak utanç duymuş bir halde duruyor. Utanç duyan durumdaki insan figürü Türk'ü, elini uzatan insan figürü ise Ermeni'yi temsil ediyor." Hatta hıznı alamayan Aktaş, anıt Kars'ta gözü alan diasporanın diktirdiğini bile iddia edebilmişti. Pek tabii ki Aktaş gibi kişilerin, sanatsal bir kaygıyla heykelin metin okumasını yaptığını söylemek abesle iştiğal olacaktır. Açık ki, geçmişle yüzleşmeyen bu ülkede Ermeni soykırımı o kadar büyük bir tabudur ki, izleyiciye kahramanlık destanları dayatan epik heykeller dışında barış yanlısı herhangi bir yorum asla kabul edilmemektedir.

Başbakanın açıklamasına gelirse; anıtın siparişini veren eski Belediye Başkanı, daha sonra AK Partiden CHP'ye geçmişti. İlk bakışta, Başbakanın yıkım ilanı, yerel belediyeçilikte bir nevi rövanş alma gibi görünüyör. Fakat gözden kaçırılmaması gereken nokta, AK Parti'nin seçim sürecinde MHP tabanına oynadığı... Ve bu strateji son olayla tekrar tescillenmiş oldu. Görünen o ki; bu oyunun en kestirme yolu, sembollerden geçiyor.

"Rosa, savaşın ilk gününden, daha doğrusu ilk saatinden itibaren, şovenizme, yurtsever arsızlığa, Kautsky ve Haase'nin yalpalamalarına ve merkezilerin belkemiksizliğine karşı çıkmak ve proletaryanın devrimci bağimsizliğini, enternasyonalizmi ve proleter devrimi savunmak için bir seferberlik başlattı."

Leon Troçki, Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht'in öldürülmesi üzerine yazdığı yazıdan, Ocak 1919

"Bizim için Liebknecht, sadece bir Alman lider; Rosa Luxemburg da sadece Alman işçilerine önderlik eden bir Polonyalı sosyalist değildir. Hayır, onlar tüm dünya proletaryasının yakınlarıdır ve hepimiz, onlara kopmaz manevi bağlarla bağlıyız. Onlar son nefeslerine kadar, herhangi bir ulusa değil, Enternasyonal'e ait oldular."

Leon Troçki, Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht'in öldürülmesi üzerine yazdığı yazıdan, Ocak 1919

"Hepimiz Mısırlıyız"

Mısır'da ezilenleri birbirine düşürmeye yönelik provokasyon girişimi Mübarek rejiminin ezdiklerini yan yana getirdi. Yılbaşı gecesi bir kilise bombalanmış, 21 Hıristiyan öldürülmüş ve Mısır devleti olaydan El-Kaide'yi sorumlu tutmuştu. Ancak Hıristiyanlar ve Müslümanlar bu saldırıyı bir provokasyon olarak nitelerek devleti sorumlu tutuyor.

Bombalı saldırının ardından ölenleri anma etkinliği büyük bir kitle gösterisine dönüştü. İskenderiye kentinde gerçekleştirilen anma etkinliğine katılan Müslümanlar "Hepimiz Mısırlıyız" ve "Kiliseyi korumaya geldik" yazılı pankartlar açtı.

Mısır'da Hıristiyanlar nüfusun yüzde 10'unu oluşturuyor. Mübarek rejimin gün geçtikçe üzerindeki baskıyı artırdığını söyleyen Hıristiyanlar yeterince temsil edilmediklerini söylüyor.

Mübarek rejimi kendisini laik olarak tanımlıyor. Ülkede çoğunluğu oluşturan Sünni Müslümanlar üzerinde tam bir diktatörlük uygulanıyor. Kiliseye yönelik saldırı ise bir iç çatışma yaratmak yerine ezilenleri birleştirdi. Mısır'daki işçi hareketi tüm yasaklara ve baskılara rağmen güçlenirken Mübarek rejimi temellerini her geçen gün kaybediyor.

marksist.org

devrimci, antikapitalist
internet portalı

ilişki için:

sosyalistisci@gmail.com

Tunus-Cezayir

Yoksullar ayaklandı

Kuzey Afrika'da yoksul gençler ayaklandı. İki hafta önce Tunus'ta başlayan ve hala devam eden ayaklanmaya Cezayirli de katıldı. Özellikle Tunus ayaklanması bu ülkenin tarihi içinde önemli bir yere sahip.

Yoksul öğrencilerin ayaklanması bir üniversite mezununun kendi üzerine petrol dökerek yakmaya çalışması ile başladı. İşsiz genç sokakta sebze ve meyve satmaya çalışıyordu.

Kuzey Afrika ülkelerinde işsizlik çok yüksek. Özellikle de gençler arasında. İlk büyük gösteri işsizliğin en yüksek olduğu Sidi Bouzid kentinde gerçekleşti. Öğrencilerin yanı sıra sendikali işçilerin de aktığı gösteriye polis ateş açtı ve bir genç vurarak öldürdü. Birçok genç ise dövüldü ve tutuldu.

Bu ilk gösterinin ardından gösteriler yayıldı. Başkent Tunus'ta polis arabaları yakıldı, gençler hükümet binalarına saldırdı. Gösterilerde 22

genç öldü.

Zine El Abidine Ben Ali Tunus'u 1987'den beri yöneten bir diktatör.

Tunuz halkı derin bir yoksulluk içinde yaşıyor. Baskı ise hergün var. Göstericiler sadece işsizliğe karşı değil, özellikle Ben Ali ailesinin karıştığı yolsuzluklar da a protesto ediyor.

Ben Ali ailesi her yıl biraz daha zenginleşiyor.

Kardeşi kısa süre önce özelleştirilen medyanın önemli bir kısmına sahip ve halk arasında "mafya" olarak tanınanıyor.

Rejimin en önemli destekçisi ABD. Ancak, WikiLeaks'de çıkan bazı belgeler rejimi kısmen eleştiriyor.

Ben Ali göstericilerin cezalandırılması gerektiğini vurguladı. Ben Ali'nin tehditlerinden

sonra gösteriler daha da büyüdü ve cesurlaştı.

Gösterilerde Ben Ali'nin 2014'de çekilmesi isteniyor.

Tunus'ta ki gösteriler bölgede de önemli bir etkiye sahip.

Tunus'un yoksul gençlerinin ardından Cezayir'de de ayaklanma başladı. Polis Cezayir'de de göstericilere karşı ateş açarak karşılık veriyor.

SİSTEMİN İÇİNDEN

Ahmet Yıldırım

Sankamış Harekatı ve dış politika

Sıradan her sermaye partisi gibi AKP'de milliyetçilik kalkınma sığınmaya, hatta son dönemlerde saldırgan bir dil kullanarak geliştirmeye çalışıyor. Kürt sorunundaki milliyetçi refleksleri kamuoyunca zaten biliyordu. Ama mücadele ettiği askeri vesayetlin sembollerini de artık pervasızca kullanmaya başladı. Enver Paşa'nın komutasında Sankamış Harekatı'nda 96 yıl önce resmi rakamlara göre 90 bin insanın donarak trajik bir şekilde ölmesinin yıldönümünde "Türkiye Şehitlerine

Yürüyor " etkinliği yapan AKP, Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu'nun öncülüğünde 152 elçiyile Sankamış'a çıkartma yaptı. Davutoğlu etkinlikte yaptığı konuşmada "Vatan topraklarını korumak için dağlara giden aziz şehitlerimiz hiçbir zaman dönmeyi düşünmedi. Burada 90 bin şehit verdik. Bu vatan uğruna gerekirse 900 bin daha veririz" diyerek dış politika stratejisini milliyetçi ayaklar üzerine kurdu.

Egemen sınıf savaşta karar verdiği zaman cepheye işçileri ve yoksulları sürmekten başka çaresi yoktur. Bunu bazen zor yoluyla yapsa da genellikle milliyetçi fikirleri toplumda yaygınlaştırarak yapar. Bir kez cepheye sürülen yüz binlere ise ölme emri

verilir. Sankamış'ta cepheye sürülen yoksullar ise yürütülen savaşın kendi savaşları olmadığını anlamaya fırsatı verilmeden ayaklarında ayakkabı, sırtlarında giyecek olmadan donarak ölmeye terk edilirdi. Bunu, egemen sınıf savaşın zorunlu bir bedeli ve vatansız bir hikaye olarak anlatır. Yakınlarını kaybedenler ise, yaşanması gereken bir trajedi olarak öfkeyle hatırlarlar.

Dikkat! Radyoaktif içiyorsunuz

İnsan sağlığına son derece zararlı olan, yüksek dozlarda ise öldürücü olan polonium 210 adlı bir

maddeyi sigara kullananların hergün içine çekiyormuş. Polonium 210'u kamuoyu ilk kez 2000 yılında bu maddeden zehirlenerek ölen KGB ajanı Aleksandr Litvenonko olayı ile duyulmuştu. Bu maddenin sigaralarda bulunduğu ise aslında 1964 yılında keşfedilmiş. O dönemde sigaralarda bu son derece zararlı maddenin bulunduğu sigara üreticilerine iletildiğinde, üreticiler bu maddeyi sigaralarda yasaklamak yerine araştırma bulgularının yayılmasını engellemişler ve olayı örtbas etmişler. Acaba bir avuç şirket ve yöneticisinin aldığı bu karar o günden bu güne kaç milyon insanın sağlığına ve hayatına mal oldu.

sosyalist işçi ne savunuyor?

Aşağıdan sosyalizm

-Kapitalist toplumda tüm zenginliklerin yaratıcısı işçi sınıfıdır. Yeni bir toplum, işçi sınıfının üretim araçlarını kolektif olarak el koyup üretimi ve dağıtımını kontrol etmesiyle mümkündür.

Reform değil, devrim

-İçinde yaşadığımız sistem reformlarla köklü bir şekilde değiştirilemez, düzeltilemez.
-Bu düzenin kurumları işçi sınıfı tarafından ele geçirilip kullanılmaz. Kapitalist devletin tüm kurumları işçi sınıfına karşı sermaye sahiplerini, egemen sınıfı korumak için oluşturulmuştur.
-İşçi sınıfına, işçi konseylerinin ve işçi milislerinin üzerinde yükselen tamamen farklı bir devlet gereklidir.
-Bu sistemi sadece işçi sınıfının yığınsal eylemi devirebilir.

-Sosyalizm için mücadele dünya çapında bir mücadelenin parçasıdır. Sosyalistler başka ülkelerin işçileri ile daima dayanışma içindedir.

-Sosyalistler kadınların tam bir sosyal, ekonomik ve politik eşitliğini savunur.
-Sosyalistler insanların cinsel tercihlerinden dolayı aşağılanmalarına ve baskı altına alınmalarına karşı çıkarlar.

Enternasyonalizm

-Sosyalistler, bir ülkenin işçilerinin diğer ülkelerin işçileri ile karşı karşıya gelmesine neden olan her şeyi karşı çıkarlar.
-Sosyalistler ırkçılığa ve emperyalizme karşıdır. Bütün halkların kendi kaderlerini tayin hakkını savunurlar.
-Sosyalistler bütün haklı ulusal kurtuluş hareketlerini desteklerler.
-Rusya deneyi göstermiştir ki, sosyalizm tek bir ülkede izole olarak yaşayamaz. Rusya, Çin, Doğu Avrupa ve Küba sosyalist değil, devlet kapitalistidir.

Devrimci parti

-Sosyalizmin gerçekleştirilmesi için, işçi sınıfının en militan, en mücadelecisi kesimi devrimci sosyalist bir partide örgütlenmelidir. Böylesi bir parti işçi sınıfının yığınsal örgütleri ve hareketi içindeki çalınma ile inşa edilebilir.
-Sosyalistler pratik içinde diğer işçilere reformizmin işçi sınıfının çıkarlarına aykırı olduğunu kullandırmalıdır. Bu fikirlerle katılan herkesi devrimci bir sosyalist işçi partisinin inşası çalışmasına omuz vermeye çağırıyoruz.

dsip.org.tr

ziyaret ediniz

sosyalist işçi

İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır

Z Yayıncılık ve Tanıtım Hizmetleri Ltd. Şti.
■ Sahibi: Ayşe Demirbilek ■ Sorumlu Yazışleri
Müdürü: Volkan Tamusta ■ Adres: Nail Bey Sokak, No:
9/15 Kadıköy / İstanbul ■ Baskı: Yön Matbaacılık: Davutpaşa
Caddesi, Güven Sanayi Sitesi, B Blok, Kat: 3, No: 366, Topkapı
İstanbul Telefon: (212) 544 66 34 ■ Yerel süreli yayın,
haftada bir yayınlanır

www.sosyalistisci.org

Bedelli değil gönüllü askerlik

Bedelli askerlik zenginleri koruyan ve kollayan bir uygulamadır. Eşitsizliğin ta kendisidir. Bedelli askerliğe karşıyız. Askerlik bedelli değil gönüllü olmalıdır. İsteyenler askerlik yapmalı, istemeyenler yapmamalıdır. Askerlik yapmak isteyen elbette çok daha az kişi olacaktır, ancak bu sayı bile bir ordu için yeterlidir.

Vicdani ret hakkı tanınsın

Yeni anayasada vicdani ret hakkı tanınmalıdır. Politik görüşleri, ahlaki değerleri veya dini inançları nedeniyle silah tutmayı, üniforma giymeyi, ölmeyi ve öldürmeyi reddedenler askerlik hizmetinden muaf tutulmalıdır. Vicdani retçileri önce hapislerde işkencelerden geçiren sonra "çürük" raporu veren düzen son bulmalıdır.

Ordu küçülsün

Halkın çoğunluğu Türkiye'deki zorunlu askerlik uygulamasına çeşitli yönlerden karşıyken, Kürt sorununda siyasal çözüm konuşuluyorken, 26 yıllık savaşın son bulması ve barışın hâkim olması umulurken hükümet 50 bin paralı askeri işe alarak yeni bir ordu kuruyor. Profesyonel orduya geçiş ilk adımı olarak sözleşmeli olarak işe alınacak 50 bin kişi devletin paralı askeri olacak. Hükümet 50 bin kişilik ordunun sınırlarda görev yapacağını açıkladı. Sınırlar deyince aklı 26 yıldır savaşın tüm şiddetiyle sürdüğü Kürt illeri geliyor.

50 bin paralı asker, mevcut orduya, paramiliter bir örgütlenme olan koruculara, binlerce polise ekleniyor ve Kürt halkının özgürlük mücadelesinin karşısına yeni bir silahlı güç çıkartılıyor. Binlerce öğretmenin ataması "kaynak yok" gerekçesiyle yapılmıyor, ama her bir üyesi 1.300-2.000 lira arası maaş alacak 50 bin paralı askere kaynak kolayca bulunuyor.

Kürt kardeşlerimize karşı savaşacak yeni bir ordu istemiyoruz. Bu topraklarda yaşayanların ihtiyacı 50 bin paralı asker değil barıştır. Savaşa ayrılan kaynakların yoksulluğu yok etmek için kullanılmasını istiyoruz.

Kalabalık ordu ne işe yarıyor? Türk ordusu dünyanın en kalabalık ordularından biri olmakla övünüyor. Neden bu kadar kalabalık? Çünkü kendi yurttaşlarına, "içerdeki düşmana" karşı örgütlenmiş bir ordu. Bu yüzden en silahlı ve kalabalık askeri bir-

likler sınırlarda değil Ankara, İstanbul, İzmir gibi büyük şehirlerin kenarlarına konuşlanmış durumda.

Zorunlu askerlikte esas olarak askerlik yapılmıyor. Üniversite mezunları için 6, geri kalanlar için 15 ay olan askerlik hizmeti için ordu gençleri en verimli çağlarında hayatlarından koparıyor. Askerlik süresi boyunca sindirilen ezilen korkutulan yeni kuşaklar Türk milliyetçiliği etrafında şekillendiriliyor.

Ordunun kalabalık olması 27 Nisan e-muhtırasında vezir bir şekilde ifade edildiği gibi "Ne mutlu Türküm" demeyenleri "düşman" olarak gören darbeci bir anlayışın ürünüdür. Kalabalık ordu

Profesyonel orduya karşıyız

Türkiye'de yoklamaya gitmeyen, bakaya ve asker kaçaklarının sayısı 500 binin altına hiç inmiyor. Dağhca'da, Aktütün'de, Hantep'e'de bir hiç uğruna ölüme gönderilen gençler ve savaş

gerçeğiyle yüzleşen halk çocuklarını askere göndermek istemiyor.

Profesyonel ordu ise bu gerçek sorunlara çözüm olamaz. Profesyonel ordu demek, savaşmak, ölmek ve öldürmek için sözleşme yapmak demektir.

Özel ordular her zaman halka karşı savaşır. Güney Amerika'nın tarihi buna tanıklık eder, özel ordular sola ve işçi sınıfına karşı kirli savaşlar yürütmüş, sayısız darbe yapmıştır.

Profesyonel bir ordunun, sözleşmeli güvenlikçilerin ne denli büyük bir yıkım getirebileceğini Irak'ta gördük. Sözleşmeli paralı askerlerden oluşan ABD ordusu 1 milyondan fazla Iraklı'nın ölümüne neden oldu.

Her zaman saldırgan ve yayılmacı bir eğilimin yön verdiği Türk ordusunun profesyonelleşmesi hem Misak-ı Milli sınırlarında yaşayanlar hem de komşu halklar için büyük bir tehlikedir.

50 bin paralı asker değil savaşa ve militarizme son diyoruz:

Ordu Milli Savunma Bakanlığı'na bağlanmalıdır. Genelkurmay kaldırılmalıdır, MGK'ya son verilmelidir. Ordudaki subay sayısı azaltılmalıdır.

Bir subayın bir aşgari ücretli işçiden fazla maaş alması kabul edilemez, ücretleri düşürülmelidir.

Halka karşı bir örgütlenme olan Jandarma dağıtılmalı, JITEMciler hesap verilmelidir.

Savaşa ayrılan kaynaklar emekçilere aktarılmalıdır.

Ordusu büyük, halkı fakir

2010 yılı ortasında yayınlanan verilere göre Türkiye dünyanın en kalabalık 7. Ordusu. Avrupa'da Rus ordusundan sonra en büyük ikinci ordu Türk ordusu. Buna karşılık Alman ordusu 247 bin, İtalyan ordusu 175 bin, İngiliz ordusu 173 bin askerden oluşuyor. Dünyanın en kalabalık ordularına sahip ülkelerin çoğu diktatörlükle yönetilirken kanlı savaşlar yapıyor, nüfusunun ezici çoğu yoksulluk içinde yaşıyor.

- 1- Çin: 2.225.000 asker
- 2- Amerika Birleşik Devletleri: 1.426.713 asker
- 3- Hindistan: 1.325.000 asker
- 4- Kuzey Kore: 1.106.000 asker
- 5- Rusya: 1.037.000 asker
- 6- Güney Kore: 687.000 asker
- 7- Pakistan: 619.000 asker
- 8- Türkiye: 514.850 asker
- 9- Vietnam: 484.000 asker
- 10- Mısır 450.000 asker

Asker mi, garson mu?

231 bin asker, askerlik dışı hizmetlerde çalıştırılıyor. Orduvelelerinde subaylara hizmet ediyor.

%10

Türk ordusunda 330 general bulunuyor.

Bunların yüzde 10'u Balyoz darbe davasından yargılanıyor.